

Kultusministeriets Budget som et særegent Fond eller i et særegent Udfnit af Paragrafen, har Intetfomhelst med det at gjøre. Men een Ting har det ærede Medlem Ret i, og det er navnlig for at give ham Ret deri, at jeg har reist mig, og det er, at det ikke alene er Rigsdagen, vi i den Henseende have Noget at bebreide; der har siddet mange Mænd i Regjeringen, som i denne Henseende have vist Rigsdagen Veien, og de ærede Medlemmer, der paa en eller anden Maade paa Regjeringens Begne have været med til at gjøre dybe Greb ned i Sorø Akademis Kasse, have nogen Skyld i det, der nu sker, naar Folkethinget kaster begjærlige Dine paa Balløs- og Bemmetoftes 13 Millioner.

J. A. Hansen: Overfor det ærede Medlems Foredrag skal jeg kun gjøre den korte Bemærkning, om Sorø Akademis oprindelige Formaal nogeninde paa Grund heraf er bleven sat til Side? (Ville: Ja! i højeste Grad.)

Formanden: Spørgsmaalet om Sorø Akademi ligger ganske udenfor Forhandlingen her. Hvis imidlertid det ærede Medlem (Ville) vil replicere kort, vil jeg dog give ham Ordet.

Ville: Jeg har ikke Mere at sige.

Minestad: Jeg havde ikke havt i Sinde at tage Ordet ved denne Forhandling. Som den ærede Ordfører rigtig har bemærket, var jo det, som det kom de ærede Forespørgere an paa at erfare, Regjeringens Opfattelse af denne Sag, og det ærede Medlem har ligeledes Ret deri, at vi have haat Velighed nok til at udværl vore Anskuelser om Sagen i den parlamentariske Kommission. Det er ogsaa blot nogle faa Bemærkninger, jeg vil gjøre, foranlediget dertil ved forskellige Ytringer dels af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), dels af et andet æret Medlem (S. Madsen). Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds har nemlig i Udtryk, som jeg hidtil egentlig ikke havde antaget for parlamentariske, men som jeg nu har lært ere parlamentariske, udtalt, at man fra den anden Side i denne Debat skjuler Alt, hvad der ikke passer i deres Kram med Hensyn til Fortolkningen af Kongeloven, og han fremhævede navnlig dette som Noget, der især fandt Anvendelse paa hans Fortolkning af Artikel 26 i Kongeloven. Jeg maa paa det Bestemteste modsig dette. Vi have sandelig ingenlunde lagt Skjul paa de ærede Medlemmers Argumenter, men vi have netop taget dem under Behandling. Jeg kan sige, at jeg i den parlamentariske Kommission strax i det første Møde, hvor vi beskæftigede os med Sagens Realitet, grundigt, som jeg tror, imødegik det ærede Medlems Opfattelse af Artikel 26. Jeg har paa- vist, at naar der deri staar, at „derfor Noget

skalde understaa sig at udvirke eller forhverve Noget, som kunde i en eller anden Maade være Kongens absolute Souveraine Gnevolds Magt til Afbræk og Forsang, skal dog alt, hvis saaledes kan være tilfagt og erlangt, holdes for usagt og ugjort, og de, som sig sigt forhvervet eller tilsneget have, straffes som de der beleidiget Majestæten og imod Kongens Gnevolds Herredømmes Høihed groveligen sig forgrebet have” — saa kan disse Ord aabenbart ikke forstaaes om Andre end om dem, der erhvervede eller erlangede Noget, hvorved der gjordes Indgreb i selve Kongernes Gnevolds magt og Gnevoldsmyndighed, og at Bestemmelsen selvfølgelig ingenlunde gaar ud paa at udtale den Sætning, at den, der havde faaet Noget af Kongen, skalde levere det tilbage. Det er jo ganske klart, at den, der fik Noget stjælet af Kongen, ikke gjorde det mindste Indgreb i Kongens Gnevolds magt. Hele dette Spørgsmaal saavel som Artiklerne 19 og 20 i Kongeloven er jo Noget, der har været grundigt drøftet mellem os, saa at det ærede Medlem virkelig ikke kan klage over, at man har skjult hans Opfattelse. Det, der blev bragt frem af et andet æret Medlem, Folkethingetsmanden for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (S. Madsen), og som jo ligeledes i fuldeste Maal har været Gjenstand for Behandling og faaet sin Besvarelse, var den Indvending, at man ved at optage Balløs og Bemmetoftes Midler paa Finantsloven ikke betegner dem netop som Statsmidler, idet det jo ogsaa er Andet end Statens Indtægter og Udgifter, der findes paa Finantsloven. I saa Henseende er det imidlertid tilstrækkelig paapeget og hævdet, at Rigsdagen, ihvorvel den har optaget Andet end netop Statens Midler paa Finantsloven, dog har affstukket sig en Grænse, indenfor hvilken Balløs og Bemmetofst ikke kunne komme til at ligge. Det har jo været gjort gjældende lige fra den første Dag, navnlig den Gang, da det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Fenger) som Ordfører for Finantsudvalget første Gang udtalte sig derom, og Rigsdagen har bestandig siden den Tid fulgt den Regel, ikke at optage andre Midler paa Finantsloven, end hvad der enten var oprettet af Midler, der umiddelbart vare udgaaede af Statskassen eller vedligeholdtes ved Tilskud fra Statskassen, eller ved saadanne Indtægter, der maatte betragtes som Skatter eller offentlige Afgifter, hvortil man senere har føiet saadanne, som Staten var Garant for. Da man nu vel ikke vil antage, at Balløs og Bemmetofte falde ind under de tre sidste Kategorier, maa det altfaa være, fordi man vil gjøre dem umiddelbart til Statsmidler eller antage dem fremkomne umiddelbart af Statens Midler, at man vil optage dem paa Finantsloven. Det er nu vel en Paastand, som ganske vist fra de ærede Herrers Side er fremsat, men fra vor Side bestandig er modstaaet, ja, jeg tør vel paastaa, modbevist, at Balløs og Bemmetofte ere stiftede for